

A ona ni odgovorila ničesar, bila je nekaj žalostna. „Kaj pa ti je danes, Jelica, da nisi po navadi?“ — jo prašam. — „Nič, nič“ — odgovorila je otožno — „uže dolgo te nisem videla. Kje si bil? Ali si bil bolan?“ — „Da, bolan sem bil“ — rečem jaz — „drevi pa pridem pod okno, ako privoliš?“ — „Ne smeš priti še nocój“ — reče ona — „kajti mati so zelo bolni, moram jih vedno čuvati.“ — Tako greva vsaksebi. Čez pol ure vidim potem Jelično mater urno tekati po vasi. Tedaj koj si mislim, da je Jelica se zlagala. Zato se pa ravno ta večer namenim iti pod okno. V zvoniku je ravno 9. ura bila, ko se plazim počasi ob zidu proti oknu Jelične spalne sobe. Videl sem, da je še svitlo v nji, pa pregrnjeno je bilo z gostim zagrinjalom, al k sreči ne prav do kraja, videti je bilo toraj dosti dobro.

Jelica bila je sama, al koj se vrata odpró in noter stopi mati Jelice. „Si li gotova, Jelica?“ — vpraša vstopivša. „Sem, sem“ — odgovorila je Jelica otožno. „Toraj idive, čas je“ — pravi mati. Na to vzame neko flaško z mazilom, pomaže se pod nosom, na čelu in noge na podplatih. Tako je tudi Jelica storila. Mati se približa k oknu, ga nekoliko odpre in pogleda na vse strani. „Vse je tiho“ — pravi — „pospalo je vse in 10. ura bode zdaj-le.“ Na to vpihne v svetilnico ter pravi: „Jelica! pazi, kako bodem jaz govorila, da ne bi ti drugače.“

Zdaj reče mati: „frrr, drrr čez grm in strn.“ Koj potem Jelica: „frrr, drrr skoz grm in strn.“ Revici ostajali so kosi obleke po bodečih hruškah in po češpljah, kajti skozi vse sadno drevje celega vrta je morala iti; nasproti se mati ni niti z nogami dotaknila ne ene veje. Leteli ste, obe sam Bog si vedi kam.

Celih 14 dni je preteklo, predno se je Jelica prikazala na svitlo, a še takrat bila je v obrazu vsa razpraskana. Revica!“

Ti dve povesti kažete, da je še ljudi, ki trdno verujejo v coprnice.

Mnogovrstne novice.

* Katero poprečno mero imajo poljske parcele (njive, senožeti, vrti, vinogradi in pašniki) v posameznih avstrijskih deželah, in po koliko merijo poprek v dotičnih deželah gozdne parcele.

	orala	orala
Na Niževavstrijskem meri poljsk. parc.	0.81 gozdn.	5.13
„ Gornjevavstrijskem „ „ „	0.79 „	3.33
„ Solnograškem „ „ „	2.75 „	11.06
„ Nemško-Tirolskem „ „ „	2.19 „	9.80
„ Laško-Tirolskem „ „ „	0.63 „	5.5
„ Predarelskem „ „ „	1.28 „	2.31
„ Štajarskem „ „ „	0.89 „	6.99
„ Koroškem „ „ „	1.41 „	5.53
„ Kranjskem „ „ „	0.74 „	4.87
„ Istrskem „ „ „	0.5 „	2.02
„ Dalmatinskem „ „ „	0.53 „	4.23
„ Goriško-Primorsk. „ „ „	0.8 „	3.06
„ Českem „ „ „	0.73 „	5.48
„ Moravskem „ „ „	0.57 „	5.98
„ Na Šleskem „ „ „	0.79 „	6.49
„ Gališkem, Lvov „ „ „	1.62 „	13.8
„ „ Tarnopol „ „ „	0.99 „	31.8
V Krakovu „ „ „	0.56 „	4.42
V Bukovini „ „ „	1.32 „	34.8

V teh deželah poprek 0.76 5.97

* Zarad vremenskih nezgod in družih nesreč odpisavalo se je zemljišnega davka od leta 1869. do 1878. poprek po 530.000 gold., in to

zavolj škode po toči	po 324.000 gold.
„ „ „ povodnji „	70.000 „
„ „ „ ognji „	10.000 „
„ „ „ mrčesih „	4.600 „
„ „ „ boleznih „	60.000 „
„ „ „ suši in slani „	65.000 „

Teh odpisov skupaj bile so deležne različne dežele po različni meri, namreč:

Primorsko z	9.8 odstotki
Dalmacija s	6.5 „
Štajarska z	2.77 „
Gališka z	2.18 „
Kranjska z	2.16 „
Česka s	1.18 „
Niževavstrijska s	1.16 „
Koroška s	— 95 „
Moravska s	— 64 „
Bukovinska s	— 40 „
Šleska s	— 36 „
Gornjevavstrijska s	— 34 „
Solnograška s	— 26 „

Kratkočasnica.

* V nekem nemškem listu nahaja se sledeča se vé da nemška „Prijazna ponudba“ posestnika tovarne za meljo kosti, v kateri svoje izdelke tako-le priporoča: „Častitim državljanom poljedelcem in okrog ležečim kmetom priporočam za gnojenje moko iz kosti iz moje novo dodelane tovarne. — Tudi sem pripravljen, gospodom kmetovalcem za malo odškodnino njihove lastne kosti zmleti!“

Naši dopisi.

Iz Gorice 26. febr. (Izv. dop.) Goriška čitalnica je določila za postni čas dve besedi; prvo je izvršila sinoči z jako povoljnim vspehom. Občinstva, zlasti tudi izmed lepega spola, se je bilo nateklo iz mesta, pa tudi iz okolice polno dvorano. Bogati spored je bil nenavadno dolg in morda ravno zato tudi predolg, ker se je izvrševal cele 3 ure. Na vrsti ste bili 2 igri: Vilharjev „Filozof“ in gospé Lujize Pesjakove „Svitoslav Zajček“, vmes ena deklamacija in 5 pesmi, med poslednjimi „Želje“, katere je vglasbil Ant. Nedvéd, „V naravi“, šaljiva polka, vglasbil Gjuro Eisenhut, „Slavjanka“, vglasbil S. Carli. Več komadov so morali ponavljati. Igri ste bili v dobrih rokah; obe ste pokazali, da se nam domače moči za oder utegnejo pomnožiti. Pevski mešani zbor, v katerem sodeluje pet gospodičin, tudi vrlo napreduje, in je upati, da mnogo doseže, če se bo držal marljivosti in vstrajnosti, kakoršno kaže tudi samo sedanje pevovodstvo obeh oddelkov tega zbora. Vsem sodelovalkam in sodelovalcem pa prelepa hvala, da se žrtvujejo narodu v korist in zabavo! Pri tej besedi nas je sosebnost razveselilo, da se tudi s kmetov niso zbali priti pogledat, kako nas v mestu prvo naše društvo razveseljuje. V resnici naj bi ravno mestne čitalnice dajale priliko in izgled, da bi se po njih kmečka društva učila in vzgajala. Saj na kmetih tako nimajo vzorov za posnemanje, če se jim mestna društva zaprejo ali pa odtegnejo. Ravno v Gorici vidimo, kako Lahi snujejo in vzdržujejo društva, ki intenzivno delujejo in občinstvo iz vseh krogov privablja ter tako praktično pridobljajo,